

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อวิเคราะห์พระราชนิพนธ์บทความ
ที่เกี่ยวข้องกับชาวจีน ในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ด้านลักษณะ
ทรงท่านองการทรงพระราชนิพนธ์บทความ ได้แก่ ภาษา ส่วนนวนโวหาร และ
กลวิธีการทรงพระราชนิพนธ์บทความประการหนึ่ง และอีกประการหนึ่ง เพื่อ
ศึกษาพระราชนิพนธ์บทความที่เกี่ยวข้องกับบทบาทชาวจีนอันเป็นปัญหาต่อการเมือง
การปกครอง และเศรษฐกิจของไทย

ผลการศึกษาพบว่า พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงมี
ลักษณะทรงท่านองการทรงพระราชนิพนธ์บทความที่รุนแรง และกระโจนชัด
กล่าวคือ ทรงใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้สึกของพระองค์ได้ตรงตาม
พระราชประสงค์ ได้แก่ ทรงใช้คำตรงไปตรงมา และทรงใช้ประโยคทั้งขนาดสั้น
และยาว ในการคำทนิและเสียดสีประชดประชันชาวจีนได้เป็นอย่างดี ส่วนโวหารนั้น
ทรงเลือกใช้โวหารหลายประเภท เพื่อแสดงความรู้สึกและพระอารมณ์ของพระองค์
โดยเฉพาะอย่างยิ่งทรงใช้โวหารเปรียบเทียบในการแสดงความคิดต่อต้านการกระทำ
ของชาวจีน อันเป็นผลทำให้เกิดปฏิกิริยาจากชาวจีนขึ้น นอกจากนี้ยังทรงใช้กลวิธี
ในการทรงพระราชนิพนธ์บทความควยการเร้าความสนใจ อภิปรายโดยใช้เหตุผล
และข้อเท็จจริงรวมทั้งชี้แนะวิธีที่จะปฏิบัติไว้อย่างพร้อมมูล

ในพระราชนิพนธ์บทความของพระองค์ยังแสดงให้เห็นถึงปัญหาและบทบาท
ของชาวจีนที่เกี่ยวกับการเมือง การปกครอง และเศรษฐกิจอีกด้วย ดังนั้นพระองค์
จึงทรงปลุกฝังความรู้สึกที่เป็น "ไทย" ให้แก่ชาวจีน เพื่อจะลดความรู้สึกชาตินิยม
ของชาวจีนลง และในขณะเดียวกันก็ทรงปลุกใจให้คนไทยรักชาติอีกทางหนึ่งด้วย
นับได้ว่าพระราชนิพนธ์บทความที่เกี่ยวข้องกับชาวจีนของพระองค์นั้นมีคุณประโยชน์อย่าง
ใหญ่หลวงแก่ชาติบ้านเมืองทุกยุคทุกสมัย